

imidlertid ikke tilstede, og jeg kan derfor kun fremsætte mine Bemærkninger overfor de Grunde, som jeg formoder, han har havt til at stille sit Forslag. Jeg har havt Leilighed til at omhandle dette samme Spørgsmaal overfor samtlige Medlemmer af det ærede Finantsudvalg, og jeg havde det Held, at de fravaldt deres Tanke om at stille et lignende Forslag som dette, enten det nu skete under Hensyn til de Grunde, der bleve fremsatte af mig, eller til Grunde, der bleve fremsatte af Andre. Det ærede Medlem, der har stillet det Forslag, var imidlertid ikke tilstede i Finantsudvalget den Gang, og jeg formoder, at det har været Grunden til, at han alligevel opstillede Forslaget. Jeg skal med Hensyn til dette Spørgsmaal kortelig bemærke, at for saa vidt ærede Medlemmer ønske Muligheden af, at de to militære Ministerier skulle sammendrages under Æt, er det ganske vist, at man fjerner sig saa langt som muligt derfra ved at have Direktørposten; men jeg maa tillige gjøre opmærksom paa, at det er en Misforstaaelse, naar man, saaledes som det ærede Mindretal anfører i Betænkningen, tror, at Direktørposten er knyttet til det Forhold, der for nogen Tid siden fandt Sted, at den samme Mand var Krigsminister og Marineminister. Det er ingenlunde Tilfældet. Direktørposten oprettedes i Mai Maaned 1868, medens man for første Gang i September 1869 oplevede at have en fælles Krigs- og Marineminister. Marsagen til Direktørpostens Oprettelse blev klart og tydeligt udviklet af Krigsministeren her i Salen, idet han nemlig ansaa det for nødvendigt, at der var en enkelt Mand, der under de værgende Ministre kunde holde visse store Spørgsmaal i sin Haand og navnlig holde Alt forberedt over for Hæren med Hensyn til dens saa vigtige Mobilisering. Saaledes er det nu ordnet, og hvis Direktørposten falder bort, vil det blive en ganske simpel Følge, at Massineriet mere eller mindre gaar i Stykker. Det maa dog være saa klart, at det er nødvendigt at faae Mobiliseringen ordnet og udført paa en omsigtsfuld, forstaaelig og hensigtsmæssig Maade, at jeg tror, at hvis det ærede Mindretal havde været tilstede i Finantsudvalget, da Spørgsmaalet forhandlede, vilde han ikke have stillet sit Forslag. Jeg maa derfor anbefale det høie Thing at følge Flertallet i dette Punkt og forkaste Forslaget under Nr. 67. — Mod Vædringsforslaget under Nr. 68 med et tilhørende Undervædringsforslag af den ærede Drdsfører kan der strengt taget fra min Side ikke være Noget at indvende. Jeg kan imidlertid ikke tilraade at vedtage det, da jeg ikke tror, at der vil vindes Noget som helst derved. Jeg har udtalt for det ærede Udvalg, og det er Noget, jeg nødvendigt maa fastholde, at i Hensyn til den gjældende Vernepligtslov har Krigsbestyrelsen Ret til, naar det af tjenstlige Grunde gjøres nødvendigt, — det vil sige i Tilfælde af

Mobilisering kort før en Krig — at indkalde Befalingsmændene forløbs for Mandffabet, og uafhængigt af dette. Dertil har Krigsbestyrelsen en udtrykkelig Ret, og denne Ret maa have; men under fredelige normale Forhold vil der i Reglen ikke være nogen Grund til at benytte den, og der har heller ikke fra Krigsbestyrelsens Side været tænkt paa at benytte den. Altsaa for saa vidt er Krigsbestyrelsen og det ærede Flertal aldeles enige, og hvad enten man derfor vedtager Forslaget eller ikke, blive Forholdene faktisk de samme; men det stiller sig dog for mig saaledes, at der ikke er nogen tilstrækkelig Grund til at vedtage det, idet Budgetteringen, saaledes som den er foreslaaet af mig i Mar, er fuldstændig den samme som tidligere. Forslagene under Nr. 69 og 70 forudsætter jeg ville blive vedtagne af Thinget, da de ere enstemmig anbefalede af Udvalget. Der er af Udvalget gjort en Bemærkning til Konto E. b. i § 22, som dog ikke har fundet Udtryk i noget Vædringsforslag, og det er den, at det vilde være rigtigt at opføre det Klæde, der sælges fra Usserød, med en høiere Pris paa Grund af Aldens og Arbejdslommens Stigning. Det kan der naturligvis strengt taget ikke være noget i Veien for fra min Side, men jeg maa gjøre opmærksom paa, at det kan kun ske, naar man samtidig forhøjer Slidsatserne, saa at der altsaa kommer en tilsvarende Forhøielse paa Udgiftssiden. Hæren skal jo have en vis Masse Klæde, og skal det betales dyrere, maa den paagjældende Udgiftspost selvfølgelig forhøies. Jeg skal ligesom den ærede Drdsfører overspringe Forslaget under Nr. 71 og forbeholde mig senere at komme tilbage dertil. Jeg skal ikke have Noget imod Forslaget under Nr. 72, idet jeg betragter Sagen som kun foreløbigt afgjort ved dette Forslag. Som det blev fremhævet af den ærede Drdsfører, er nemlig en Omordning af dette Forhold paa Tale mellem Udvalget og mig, og jeg forventer, at det inden 3die Behandling vil være muligt at opstille et Forslag, som kan tilfredsstille Alle. Jeg har heller Intet imod Forslaget under Nr. 73; skjøndt det angaar en Nedsættelse. Grunden til, at jeg kan gaa ind derpaa, er, at Udvalget har paa et andet Sted stillet Forslag om Bevilling af et lignende Beløb, som Nedsættelsen her angaar. Derimod vilde jeg sætte megen Pris paa, om Thinget vilde følge det ærede Mindretal og mig ved at forkaste Flertallets Forslag under Nr. 74 og 75. Det er allerede udhævet af den sidste ærede Læser (Lægen), at det er en Nødvendighed fra Begyndelsen af Undervisningsaaret i Skolerne at følge den bestemte Plan for Skjoldningen, som en Gang er staaet fast og ogsaa finansielt godkendt af Thinget, der i sin Tid har bevilget de Penge, som ere nødvendige til et vist Antal Skud. Hvor meget de Patroner, der bruges, ville komme til at koste, kan først vides senere. Vi vide for Diebliffet, at